

Legea 319/2006

Legea nr. 319 din 14 iulie 2006

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 646 din 26/07/2006

Intrare în vigoare: 01/10/2006

CAPITOLUL I

Dispozitii generale

Art. 1. - (1) Prezenta lege are ca scop instituirea de masuri privind promovarea îmbunatatirii securitatii si sanatatii în munca a lucratorilor.

(2) Prezenta lege stabileste principii generale referitoare la prevenirea riscurilor profesionale, protectia sanatatii si securitatea lucratorilor, eliminarea factorilor de risc si accidentare, informarea, consultarea, participarea echilibrata potrivit legii instruirea lucratorilor si a reprezentantilor lor, precum si directiile generale pentru implementarea acestor principii.

Art. 2. - Conventiile internationale si contractele bilaterale încheiate de persoane juridice române cu parteneri straini în vederea efectuării de lucrari cu personal român pe teritoriul altor tari vor cuprinde clauze privind securitatea si sanatatea în munca.

CAPITOLUL II

Domeniu de aplicare

Art. 3. - (1) Prezenta lege se aplica în toate sectoarele de activitate, atât publice, cât si private.

(2) Prevederile prezentei legi se aplica angajatorilor, lucratorilor si reprezentantilor lucratorilor.

Art. 4. - (1) Fac exceptie de la prevederile art. 3 alin. (1) cazurile în care particularitatile inerente ale anumitor activitati specifice din serviciile publice, cum ar fi fortele armate sau politia, precum si cazurile de dezastre, inundatii si pentru realizarea masurilor de protectie civila, vin în contradictie cu prezenta lege.

(2) În cazurile prevazute la alin. (1) trebuie sa se asigure securitatea si sanatatea lucratorilor, tinându-se seama de principiile stabilite prin prezenta lege.

Art. 5. - În sensul prezentei legi termenii si expresiile de mai jos au urmatorul înteles:

- a) lucrator - persoana angajata de catre un angajator, potrivit legii inclusiv studentii elevii în perioada efectuării stagiului de practica, precum si ucenicii si alti participanti la procesul de munca, cu exceptia persoanelor care presteaza activitati casnice;
- b) angajator - persoana fizica sau juridica ce se afla în raporturi de munca ori de serviciu cu lucratorul respectiv si care are responsabilitatea întreprinderii si/sau unitatii;
- c) alti participanti la procesul de munca - persoane aflate în întreprindere si/sau unitate, cu permisiunea angajatorului în perioada de verificare prealabila a aptitudinilor profesionale în vederea angajarii persoane care presteaza activitati în folosul comunitatii sau activitati în regim de voluntariat precum si someri pe durata participarii la o forma de pregatire profesionala si persoane care nu au contract individual de munca încheiat în forma scrisa si pentru care se poate face dovada prevederilor contractuale si a prestatiilor efectuate prin orice alt mijloc de proba;
- d) reprezentant al lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor - persoana aleasa, selectata sau desemnata de lucratori în conformitate cu prevederile legale, sa îi reprezinte pe acestia în ceea ce priveste problemele referitoare la protectia securitatii si sanatatii lucratorilor în munca;
- e) prevenire - ansamblul de dispozitii sau masuri luate ori prevazute în toate etapele procesului de munca, în scopul evitarii sau diminuării riscurilor profesionale;
- f) eveniment - accidentul care a antrenat decesul sau vatamari ale organismului produs în timpul procesului de munca ori în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, situatia de persoana data disparuta sau accidentul de traseu ori de circulatie, în conditiile în care au fost implicate persoane angajate, incidentul periculos precum si cazul susceptibil de boala profesionala sau legata de profesie;
- g) accident de munca - vatamarea violenta a organismului precum si intoxicatia acuta profesionala, care au loc în timpul procesului de munca sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu si care provoaca incapacitate temporara de munca de cel puțin 3 zile calendaristice, invaliditate ori deces;
- h) boala profesionala - afectiunea care se produce ca urmare a exercitarii unei meserii sau profesii cauzata de agenti nocivi fizici chimici ori biologici caracteristici locului de munca, precum si de suprasolicitatea diferitelor organe sau sisteme ale organismului în procesul de munca;
- i) echipament de munca - orice masina, aparat unealta sau instalatie folosita în munca;
- j) echipament individual de protectie - orice echipament destinat a fi purtat sau mânuit de un lucrator pentru a-l proteja împotriva unuia ori mai multor riscuri care ar putea sa îi puna în pericol securitatea si sanatatea la locul de munca, precum si orice supliment sau accesoriu proiectat pentru a îndeplini acest obiectiv;
- k) loc de munca - locul destinat sa cuprinda posturi de lucru, situat în cladirile întreprinderii si/sau unitatii

inclusiv orice alt loc din aria întreprinderii si/sau unitatii la care lucratorul are acces în cadrul desfasurarii activitatii;

l) pericol grav si iminent de accidentare - situatia concreta, reala si actuala careia îi lipseste doar prilejul declansator pentru a produce un accident în orice moment;

m) stagiul de practica - instruirea cu caracter aplicativ, specifica meseriei sau specialitatii în care se pregatesc elevii studentii ucenicii precum si somerii în perioada de reconversie profesionala;

n) securitate si sanatate în munca - ansamblul de activitati institutionalizate având ca scop asigurarea celor mai bune conditii în desfasurarea procesului de munca, apararea vietii integritatii fizice si psihice, sanatatii lucratorilor si a altor persoane participante la procesul de munca;

o) incident periculos - evenimentul identificabil, cum ar fi explozia, incendiul, avaria, accidentul tehnic, emisiile majore de noxe, rezultat din disfunctionalitatea unei activitati sau a unui echipament de munca sau/ si din comportamentul neadecvat al factorului uman care nu a afectat lucratorii dar ar fi fost posibil sa aiba asemenea urmari si/sau a cauzat ori ar fi fost posibil sa produca pagube materiale;

p) servicii externe - persoane juridice sau fizice din afara întreprinderii/unitatii abilitate sa presteze servicii de protectie si prevenire în domeniul securitatii si sanatatii în munca, conform legii;

q) accident usor - eveniment care are drept consecinta leziuni superficiale care necesita numai acordarea primelor îngrijiri medicale si a antrenat incapacitate de munca cu o durata mai mica de 3 zile;

r) boala legata de profesie - boala cu determinare multifactoriala, la care unii factori determinanti sunt de natura profesionala.

CAPITOLUL III **Obligatiile angajatorilor** **SECTIUNEA 1**

Obligatii generale ale angajatorilor

Art. 6. - (1) Angajatorul are obligatia de a asigura securitatea si sanatatea lucratorilor în toate aspectele legate de munca.

(2) În cazul în care un angajator apeleaza la servicii externe, acesta nu este exonerat de responsabilitatile sale în acest domeniu.

(3) Obligatiile lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca nu aduc atingere principiului responsabilitatii angajatorului.

Art. 7. - (1) În cadrul responsabilitatilor sale, angajatorul are obligatia sa ia masurile necesare pentru:

a) asigurarea securitatii si protectia sanatatii lucratorilor;

b) prevenirea riscurilor profesionale;

c) informarea si instruirea lucratorilor;

d) asigurarea cadrului organizatoric si a mijloacelor necesare securitatii si sanatatii în munca.

(2) Angajatorul are obligatia sa urmareasca adaptarea masurilor prevazute la alin. (1), tinând seama de modificarea conditiilor, si pentru îmbunatatirea situatiilor existente.

(3) Angajatorul are obligatia sa implementeze masurile prevazute la alin. (1) si (2) pe baza urmatoarelor principii generale de prevenire:

a) evitarea riscurilor;

b) evaluarea riscurilor care nu pot fi evitate;

c) combaterea riscurilor la sursa;

d) adaptarea muncii la om, în special în ceea ce priveste proiectarea posturilor de munca, alegerea echipamentelor de munca, a metodelor de munca si de productie, în vederea reducerii monotonei muncii a muncii cu ritm predeterminat si a diminuarii efectelor acestora asupra sanatatii;

e) adaptarea la progresul tehnic;

f) înlocuirea a ceea ce este periculos cu ceea ce nu este periculos sau cu ceea ce este mai putin periculos;

g) dezvoltarea unei politici de prevenire coerente care sa cuprinda tehnologiile, organizarea muncii conditiile de munca, relatiile sociale si influenta factorilor din mediul de munca;

h) adoptarea, în mod prioritar, a masurilor de protectie colectiva fata de masurile de protectie individuala;

i) furnizarea de instructiuni corespunzatoare lucratorilor.

(4) Fara a aduce atingere altor prevederi ale prezentei legi tinând seama de natura activitatilor din întreprindere si/sau unitate, angajatorul are obligatia:

a) sa evalueze riscurile pentru securitatea si sanatatea lucratorilor, inclusiv la alegerea echipamentelor de munca, a substantelor sau preparatelor chimice utilizate si la amenajarea locurilor de munca;

b) ca, ulterior evaluarii prevazute la lit. a) si daca este necesar, masurile de prevenire, precum si metodele de lucru si de productie aplicate de catre angajator sa asigure îmbunatatirea nivelului securitatii si al protectiei sanatatii lucratorilor si sa fie integrate în ansamblul activitatilor întreprinderii si/sau unitatii respective si la toate nivelurile ierarhice;

c) sa ia în considerare capacitatile lucratorului în ceea ce priveste securitatea si sanatatea în munca, atunci când îi încredintea sarcini;

- d) sa asigure ca planificarea si introducerea de noi tehnologii sa faca obiectul consultarilor cu lucratorii si/sau reprezentantii acestora în ceea ce priveste consecintele asupra securitatii si sanatatii lucratorilor, determinate de alegerea echipamentelor, de conditiile si mediul de munca;
- e) sa ia masurile corespunzatoare pentru ca, în zonele cu risc ridicat si specific, accesul sa fie permis numai lucratorilor care au primit si si-au însusit instructiunile adecvate.
- (5) Fara a aduce atingere altor prevederi ale prezentei legi atunci când în acelasi loc de munca își desfasoara activitatea lucratori din mai multe întreprinderi si/sau unitati angajatorii acestora au urmatoarele obligatii:
- a) sa coopereze în vederea implementarii prevederilor privind securitatea, sanatatea si igiena în munca, luând în considerare natura activitatilor;
- b) sa își coordoneze actiunile în vederea protectiei lucratorilor si prevenirii riscurilor profesionale, luând în considerare natura activitatilor;
- c) sa se informeze reciproc despre riscurile profesionale;
- d) sa informeze lucratorii si/sau reprezentantii acestora despre riscurile profesionale.
- (6) Masurile privind securitatea, sanatatea si igiena în munca nu trebuie sa comporte în nicio situatie obligatii financiare pentru lucratori.

SECTIUNEA a 2-a

Servicii de prevenire si protectie

- Art. 8.** - (1) Fara a aduce atingere obligatiilor prevazute la art. 6 si 7, angajatorul desemneaza unul sau mai multi lucratori pentru a se ocupa de activitatile de protectie si de activitatile de prevenire a riscurilor profesionale din întreprindere si/sau unitate, denumiti în continuare lucratori desemnati.
- (2) Lucratorii desemnati nu trebuie sa fie prejudiciati ca urmare a activitatii lor de protectie si a celei de prevenire a riscurilor profesionale.
- (3) Lucratorii desemnati trebuie sa dispuna de timpul necesar pentru a-si putea îndeplini obligatiile ce le revin prin prezenta lege.
- (4) Daca în întreprindere si/sau unitate nu se pot organiza activitatile de prevenire si cele de protectie din lipsa personalului competent angajatorul trebuie sa recurga la servicii externe.
- (5) În cazul în care angajatorul apeleaza la serviciile externe prevazute la alin. (4), acestea trebuie sa fie informate de catre angajator asupra factorilor cunoscuti ca au efecte sau sunt susceptibili de a avea efecte asupra securitatii si sanatatii lucratorilor si trebuie sa aiba acces la informatiile prevazute la art. 16 alin. (2).
- (6) Lucratorii desemnati trebuie sa aiba, în principal, atributii privind securitatea si sanatatea în munca si cel mult atributii complementare.
- Art. 9.** - (1) În toate cazurile, pentru a se ocupa de organizarea activitatilor de prevenire si a celor de protectie, tinând seama de marimea întreprinderii si/sau unitatii si/sau de riscurile la care sunt expusi lucratorii precum si de distributia acestora în cadrul întreprinderii si/sau unitatii se impune ca:
- a) lucratorii desemnati sa aiba capacitatea necesara si sa dispuna de mijloacele adecvate;
- b) serviciile externe sa aiba aptitudinile necesare si sa dispuna de mijloace personale si profesionale adecvate;
- c) lucratorii desemnati si serviciile externe sa fie în numar suficient.
- (2) Prevenirea riscurilor, precum si protectia sanatatii si securitatea lucratorilor trebuie sa fie asigurate de unul sau mai multi lucratori de un serviciu ori de servicii distincte din interiorul sau din exteriorul întreprinderii si/sau unitatii.
- (3) Lucratorul/lucratorii si/sau serviciul/serviciile prevazute la alin. (2) trebuie sa colaboreze între ei ori de câte ori este necesar.
- (4) În cazul microîntreprinderilor si al întreprinderilor mici în care se desfasoara activitati fara riscuri deosebite, angajatorul își poate asuma atributiile din domeniul securitatii si sanatatii în munca pentru realizarea masurilor prevazute de prezenta lege, daca are capacitatea necesara în domeniu.
- (5) Ministerul Muncii Solidaritatii Sociale si Familiei stabileste prin norme metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi capacitatile si aptitudinile necesare, precum si numarul considerat suficient prevazute la alin. (1) si (4).

SECTIUNEA a 3-a

Primul ajutor, stingerea incendiilor, evacuarea lucratorilor, pericol grav si iminent

- Art. 10.** - (1) Angajatorul are urmatoarele obligatii:
- a) sa ia masurile necesare pentru acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor si evacuarea lucratorilor, adaptate naturii activitatilor si marimii întreprinderii si/sau unitatii tinând seama de alte persoane prezente;
- b) sa stabileasca legaturile necesare cu serviciile specializate, îndeosebi în ceea ce priveste primul ajutor, serviciul medical de urgenta, salvare si pompieri.
- (2) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1), angajatorul trebuie sa desemneze lucratorii care aplica masurile de prim ajutor, de stingere a incendiilor si de evacuare a lucratorilor.
- (3) Numarul lucratorilor mentionati la alin. (2), instruirea lor si echipamentul pus la dispozitia acestora trebuie

sa fie adecvate marimii si/sau riscurilor specifice întreprinderii si/sau unitatii.

Art. 11. - (1) Angajatorul are urmatoarele obligatii:

a) sa informeze, cât mai curând posibil, toti lucratorii care sunt sau pot fi expusi unui pericol grav si iminent despre riscurile implicate de acest pericol, precum si despre masurile luate ori care trebuie sa fie luate pentru protectia lor;

b) sa ia masuri si sa furnize instructiuni pentru a da lucratorilor posibilitatea sa opreasca lucrul si/sau sa paraseasca imediat locul de munca si sa se îndrepte spre o zona sigura, în caz de pericol grav si iminent;

c) sa nu impuna lucratorilor reluarea lucrului în situatia în care înca exista un pericol grav si iminent în afara cazurilor exceptionale si pentru motive justificate.

(2) Lucratorii care, în cazul unui pericol grav si iminent parasesc locul de munca si/sau o zona periculoasa nu trebuie sa fie prejudiciati si trebuie sa fie protejati împotriva oricaror consecinte negative si nejustificate pentru acestia.

(3) Angajatorul trebuie sa se asigure ca, în cazul unui pericol grav si iminent pentru propria securitate sau a altor persoane, atunci când seful ierarhic imediat superior nu poate fi contactat toti lucratorii sunt apti sa aplice masurile corespunzatoare, în conformitate cu cunostintele lor si cu mijloacele tehnice de care dispun, pentru a evita consecintele unui astfel de pericol.

(4) Lucratorii nu trebuie sa fie prejudiciati pentru cazurile prevazute la alin. (3), cu exceptia situatiilor în care acestia actioneaza imprudent sau dau dovada de neglijenta grava.

SECTIUNEA a 4-a

Alte obligatii ale angajatorilor

Art. 12. - (1) Angajatorul are urmatoarele obligatii:

a) sa realizeze si sa fie în posesia unei evaluari a riscurilor pentru securitatea si sanatatea în munca, inclusiv pentru acele grupuri sensibile la riscuri specifice;

b) sa decida asupra masurilor de protectie care trebuie luate si dupa caz, asupra echipamentului de protectie care trebuie utilizat;

c) sa tina evidenta accidentelor de munca ce au ca urmare o incapacitate de munca mai mare de 3 zile de lucru, a accidentelor usoare, a bolilor profesionale, a incidentelor periculoase, precum si a accidentelor de munca, astfel cum sunt definite la art. 5 lit. g);

d) sa elaboreze pentru autoritatile competente si în conformitate cu reglementarile legale rapoarte privind accidentele de munca suferite de lucratorii sai.

(2) Prin ordin al ministrului muncii solidaritatii sociale si familiei în functie de natura activitatilor si de marimea întreprinderilor, se vor stabili obligatiile ce revin diferitelor categorii de întreprinderi cu privire la întocmirea documentelor prevazute la alin. (1).

Art. 13. - În vederea asigurarii conditiilor de securitate si sanatate în munca si pentru prevenirea accidentelor de munca si a bolilor profesionale, angajatorii au urmatoarele obligatii:

a) sa adopte, din faza de cercetare, proiectare si executie a constructiilor, a echipamentelor de munca, precum si de elaborare a tehnologiilor de fabricatie, solutii conforme prevederilor legale în vigoare privind securitatea si sanatatea în munca, prin a caror aplicare sa fie eliminate sau diminuate riscurile de accidentare si de îmbolnavire profesionala a lucratorilor;

b) sa întocmeasca un plan de prevenire si protectie compus din masuri tehnice, sanitare, organizatorice si de alta natura, bazat pe evaluarea riscurilor, pe care sa îl aplice corespunzator conditiilor de munca specifice unitatii;

c) sa obtina autorizatia de functionare din punctul de vedere al securitatii si sanatatii în munca, înainte de începerea oricarei activitati conform prevederilor legale;

d) sa stabileasca pentru lucratori prin fisa postului atributiile si raspunderile ce le revin în domeniul securitatii si sanatatii în munca, corespunzator functiilor exercitate;

e) sa elaboreze instructiuni proprii în spiritul prezentei legi pentru completarea si/sau aplicarea reglementarilor de securitate si sanatate în munca, tinând seama de particularitatile activitatilor si ale locurilor de munca aflate în responsabilitatea lor;

f) sa asigure si sa controleze cunoasterea si aplicarea de catre toti lucratorii a masurilor prevazute în planul de prevenire si de protectie stabilit precum si a prevederilor legale în domeniul securitatii si sanatatii în munca, prin lucratorii desemnati prin propria competenta sau prin servicii externe;

g) sa ia masuri pentru asigurarea de materiale necesare informarii si instruirii lucratorilor, cum ar fi afise, pliante, filme si diafilme cu privire la securitatea si sanatatea în munca;

h) sa asigure informarea fiecărei persoane, anterior angajarii în munca, asupra riscurilor la care aceasta este expusa la locul de munca, precum si asupra masurilor de prevenire si de protectie necesare;

i) sa ia masuri pentru autorizarea exercitarii meseriilor si a profesiilor prevazute de legislatia specifica;

j) sa angajeze numai persoane care, în urma examenului medical si dupa caz, a testarii psihologice a aptitudinilor, corespund sarcinii de munca pe care urmeaza sa o execute si sa asigure controlul medical periodic si dupa caz, controlul psihologic periodic, ulterior angajarii;

- k) sa tina evidenta zonelor cu risc ridicat si specific prevazute la art. 7 alin. (4) lit. e);
- l) sa asigure functionarea permanenta si corecta a sistemelor si dispozitivelor de protectie, a aparaturii de masura si control, precum si a instalatiilor de captare, retinere si neutralizare a substantelor nocive degajate în desfasurarea proceselor tehnologice;
- m) sa prezinte documentele si sa dea relatiile solicitate de inspectorii de munca în timpul controlului sau al efectuării cercetării evenimentelor;
- n) sa asigure realizarea masurilor dispuse de inspectorii de munca cu prilejul vizitelor de control si al cercetării evenimentelor;
- o) sa desemneze, la solicitarea inspectorului de munca, lucratorii care sa participe la efectuarea controlului sau la cercetarea evenimentelor;
- p) sa nu modifice starea de fapt rezultata din producerea unui accident mortal sau colectiv, în afara de cazurile în care mentinerea acestei stari ar genera alte accidente ori ar periclita viata accidentatilor si a altor persoane;
- q) sa asigure echipamente de munca fara pericol pentru securitatea si sanatatea lucratorilor;
- r) sa asigure echipamente individuale de protectie;
- s) sa acorde obligatoriu echipament individual de protectie nou, în cazul degradarii sau al pierderii calitatilor de protectie.

Art. 14. - Alimentatia de protectie se acorda în mod obligatoriu si gratuit de catre angajatori persoanelor care lucreaza în conditii de munca ce impun acest lucru si se stabileste prin contractul colectiv de munca si/sau contractul individual de munca.

Art. 15. - (1) Materialele igienico-sanitare se acorda în mod obligatoriu si gratuit de catre angajatori.

(2) Categoriile de materiale igienico-sanitare, precum si locurile de munca ce impun acordarea acestora se stabilesc prin contractul colectiv de munca si/sau contractul individual de munca.

SECTIUNEA a 5-a

Informarea lucratorilor

Art. 16. - (1) Tinând seama de marimea întreprinderii si/sau a unitatii angajatorul trebuie sa ia masuri corespunzatoare, astfel încât lucratorii si/sau reprezentantii acestora sa primeasca, în conformitate cu prevederile legale, toate informatiile necesare privind:

- a) riscurile pentru securitate si sanatate în munca, precum si masurile si activitatile de prevenire si protectie atât la nivelul întreprinderii si/sau unitatii în general, cât si la nivelul fiecarui post de lucru si/sau fiecarei functii;
- b) masurile luate în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) si (3).

(2) Angajatorul trebuie sa ia masuri corespunzatoare astfel încât angajatorii lucratorilor din orice întreprindere si/sau unitate exterioara, care desfasoara activitati în întreprinderea si/sau în unitatea sa, sa primeasca informatii adecvate privind aspectele la care s-a facut referire la alin. (1), care privesc acesti lucratori.

Art. 17. - Angajatorul trebuie sa ia masuri corespunzatoare pentru ca lucratorii desemnati sau reprezentantii lucratorilor, cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor, în vederea îndeplinirii atributiilor si în conformitate cu prevederile prezentei legi sa aiba acces la:

- a) evaluarea riscurilor si masurile de protectie, prevazute la art. 12 alin. (1) lit. a) si b);
- b) evidenta si rapoartele prevazute la art. 12 alin. (1) lit. c) si d);
- c) informatii privind masurile din domeniul securitatii si sanatatii în munca, precum si informatii provenind de la institutiile de control si autoritatile competente în domeniu.

SECTIUNEA a 6-a

Consultarea si participarea lucratorilor

Art. 18. - (1) Angajatorii consulta lucratorii si/sau reprezentantii lor si permit participarea acestora la discutarea tuturor problemelor referitoare la securitatea si sanatatea în munca.

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) implica:

- a) consultarea lucratorilor;
- b) dreptul lucratorilor si/sau reprezentantilor lor sa faca propuneri;
- c) participarea echilibrata.

(3) Lucratorii si/sau reprezentantii lucratorilor definiti la art. 5 lit. d) iau parte în mod echilibrat sau sunt consultati în prealabil si în timp util de catre angajator cu privire la:

- a) orice masura care ar afecta semnificativ securitatea si sanatatea în munca;
- b) desemnarea lucratorilor la care s-a facut referire la art. 8 alin. (1) si la art. 10 alin. (2), precum si cu privire la activitatile la care s-a facut referire la art. 8 alin. (1);
- c) informatiile la care s-a facut referire în art. 12 alin. (1), art. 16 si 17;
- d) recurgerea, dupa caz, la servicii externe, conform art. 8 alin. (4);
- e) organizarea si planificarea instruirii prevazute la art. 20 si 21.

(4) Reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor au dreptul sa solicite angajatorului sa ia masuri corespunzatoare si sa prezinte propuneri în acest sens în scopul diminuării riscurilor pentru lucratori si/sau al eliminării surselor de pericol.

(5) Reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor sau

lucratorii nu pot fi prejudiciati din cauza activitatilor la care s-a facut referire în alin. (1)-(3).

(6) Angajatorul trebuie sa acorde reprezentantilor lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor un timp adecvat fara diminuarea drepturilor salariale, si sa le furnizeze mijloacele necesare pentru a-si putea exercita drepturile si atributiile care decurg din prezenta lege.

(7) Reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor si/sau lucratorii au dreptul sa apeleze la autoritatile competente, în cazul în care considera ca masurile adoptate si mijloacele utilizate de catre angajator nu sunt suficiente pentru asigurarea securitatii si sanatatii în munca.

(8) Reprezentantilor lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor trebuie sa li se acorde posibilitatea de a-si prezenta observatiile inspectorilor de munca si inspectorilor sanitari în timpul vizitelor de control.

Art. 19. - În vederea realizarii prevederilor art. 16, 17 si ale art. 18 alin. (1), la nivelul angajatorului se înfiinteaza, se organizeaza si functioneaza comitete de securitate si sanatate în munca.

SECTIUNEA a 7-a

Instruirea lucratorilor

Art. 20. - (1) Angajatorul trebuie sa asigure conditii pentru ca fiecare lucrator sa primeasca o instruire suficienta si adecvata în domeniul securitatii si sanatatii în munca, în special sub forma de informatii si instructiuni de lucru, specifice locului de munca si postului sau:

- a) la angajare;
- b) la schimbarea locului de munca sau la transfer;
- c) la introducerea unui nou echipament de munca sau a unor modificari ale echipamentului existent;
- d) la introducerea oricarei noi tehnologii sau proceduri de lucru;
- e) la executarea unor lucrari speciale.

(2) Instruirea prevazuta la alin. (1) trebuie sa fie:

- a) adaptata evolutiei riscurilor sau aparitiei unor noi riscuri;
- b) periodica si ori de câte ori este necesar.

(3) Angajatorul se va asigura ca lucratorii din întreprinderi si/sau unitati din exterior, care desfasoara activitati în întreprinderea si/sau unitatea proprie, au primit instructiuni adecvate referitoare la riscurile legate de securitate si sanatate în munca, pe durata desfasurarii activitatilor.

(4) Reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii în munca au dreptul la instruire corespunzatoare.

Art. 21. - (1) Instruirea prevazuta la art. 20 alin. (1), (2) si (4) nu poate fi realizata pe cheltuiala lucratorilor si/sau a reprezentantilor acestora.

(2) Instruirea prevazuta la art. 20 alin. (1) si (2) trebuie sa se realizeze în timpul programului de lucru.

(3) Instruirea prevazuta la art. 20 alin. (4) trebuie sa se efectueze în timpul programului de lucru, fie în interiorul, fie în afara întreprinderii si/sau unitatii.

CAPITOLUL IV

Obligatiile lucratorilor

Art. 22. - Fiecare lucrator trebuie sa îsi desfasoare activitatea, în conformitate cu pregatirea si instruirea sa, precum si cu instructiunile primite din partea angajatorului astfel încât sa nu expuna la pericol de accidentare sau îmbolnavire profesionala atât propria persoana, cât si alte persoane care pot fi afectate de actiunile sau omisiunile sale în timpul procesului de munca.

Art. 23. - (1) În mod deosebit în scopul realizarii obiectivelor prevazute la art. 22, lucratorii au urmatoarele obligatii:

- a) sa utilizeze corect masinile, aparatura, uneltele, substantele periculoase, echipamentele de transport si alte mijloace de productie;
- b) sa utilizeze corect echipamentul individual de protectie acordat si dupa utilizare, sa îl înapoieze sau sa îl puna la locul destinat pentru pastrare;
- c) sa nu procedeze la scoaterea din functiune, la modificarea, schimbarea sau înlaturarea arbitrara a dispozitivelor de securitate proprii în special ale masinilor, aparaturii uneltelor, instalatiilor tehnice si cladirilor, si sa utilizeze corect aceste dispozitive;
- d) sa comunice imediat angajatorului si/sau lucratorilor desemnati orice situatie de munca despre care au motive întemeiate sa o considere un pericol pentru securitatea si sanatatea lucratorilor, precum si orice deficiente a sistemelor de protectie;
- e) sa aduca la cunostinta conducatorului locului de munca si/sau angajatorului accidente suferite de propria persoana;
- f) sa coopereze cu angajatorul si/sau cu lucratorii desemnati atât timp cât este necesar, pentru a face posibila realizarea oricaror masuri sau cerinte dispuse de catre inspectorii de munca si inspectorii sanitari pentru protectia sanatatii si securitatii lucratorilor;
- g) sa coopereze, atât timp cât este necesar, cu angajatorul si/sau cu lucratorii desemnati pentru a permite angajatorului sa se asigure ca mediul de munca si conditiile de lucru sunt sigure si fara riscuri pentru

securitate si sanatate, în domeniul sau de activitate;

h) sa își însuseasca si sa respecte prevederile legislatiei din domeniul securitatii si sanatatii în munca si masurile de aplicare a acestora;

i) sa dea relatiile solicitate de catre inspectorii de munca si inspectorii sanitari.

(2) Obligatiile prevazute la alin. (1) se aplica, dupa caz, si celorlalti participanti la procesul de munca, potrivit activitatilor pe care acestia le desfasoara.

CAPITOLUL V

Supravegherea sanatatii

Art. 24. - Masurile prin care se asigura supravegherea corespunzatoare a sanatatii lucratorilor în functie de riscurile privind securitatea si sanatatea în munca se stabilesc potrivit reglementarilor legale.

Art. 25. - (1) Masurile prevazute la art. 24 vor fi stabilite astfel încât fiecare lucrator sa poata beneficia de supravegherea sanatatii la intervale regulate.

(2) Supravegherea sanatatii lucratorilor este asigurata prin medicii de medicina a muncii.

CAPITOLUL VI

Comunicarea, cercetarea, înregistrarea si raportarea evenimentelor

SECTIUNEA 1

Evenimente

Art. 26. - Orice eveniment asa cum este definit la art. 5 lit. f), va fi comunicat de îndata angajatorului de catre conducatorul locului de munca sau de orice alta persoana care are cunostinta despre producerea acestuia.

Art. 27. - (1) Angajatorul are obligatia sa comunice evenimentele, de îndata, dupa cum urmeaza:

a) inspectoratelor teritoriale de munca, toate evenimentele asa cum sunt definite la art. 5 lit. f);

b) asiguratorului potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de munca si boli profesionale, cu modificarile si completarile ulterioare, evenimentele urmate de incapacitate temporara de munca, invaliditate sau deces la confirmarea acestora;

c) organelor de urmarire penala, dupa caz.

(2) Orice medic, inclusiv medicul de medicina a muncii aflat într-o relatie contractuala cu angajatorul, conform prevederilor legale, va semna obligatoriu suspiciunea de boala profesionala sau legata de profesie, depistata cu prilejul prestatilor medicale.

(3) Semnalarea prevazuta la alin. (2) se efectueaza catre autoritatea de sanatate publica teritoriala sau a municipiului Bucuresti de îndata, la constatarea cazului.

Art. 28. - În cazul accidentelor de circulatie produse pe drumurile publice, în care printre victime sunt si persoane aflate în îndeplinirea unor sarcini de serviciu, organele de politie rutiera competente vor trimite institutiilor si/sau persoanelor fizice/juridice prevazute la art. 29 alin. (1) lit. a) si b), în termen de 5 zile de la data solicitarii un exemplar al procesului-verbal de cercetare la fata locului.

Art. 29. - (1) Cercetarea evenimentelor este obligatorie si se efectueaza dupa cum urmeaza:

a) de catre angajator, în cazul evenimentelor care au produs incapacitate temporara de munca;

b) de catre inspectoratele teritoriale de munca, în cazul evenimentelor care au produs invaliditate evidenta sau confirmata, deces accidente colective, incidente periculoase, în cazul evenimentelor care au produs incapacitate temporara de munca lucratorilor la angajatorii persoane fizice, precum si în situatiile cu persoane date disparute;

c) de catre Inspectoria Muncii în cazul accidentelor colective, generate de unele evenimente deosebite, precum avariile sau exploziile;

d) de catre autoritatile de sanatate publica teritoriale, respectiv a municipiului Bucuresti în cazul suspiciunilor de boala profesionala si a bolilor legate de profesie.

(2) Rezultatul cercetarii evenimentului se va consemna într-un proces-verbal.

(3) În caz de deces al persoanei accidentate ca urmare a unui eveniment institutia medico-legala competenta este obligata sa înainteze inspectoratului teritorial de munca, în termen de 7 zile de la data decesului o copie a raportului de constatare medico-legala.

SECTIUNEA a 2-a

Accidente de munca

Art. 30. - (1) În sensul prevederilor art. 5 lit. g), este, de asemenea, accident de munca:

a) accidentul suferit de persoane aflate în vizita în întreprindere si/sau unitate, cu permisiunea angajatorului;

b) accidentul suferit de persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public, inclusiv în cadrul unor activitati culturale, sportive, în tara sau în afara granitelor tarii în timpul si din cauza îndeplinirii acestor sarcini;

c) accidentul survenit în cadrul activitatilor culturalsportive organizate, în timpul si din cauza îndeplinirii acestor activitati;

d) accidentul suferit de orice persoana, ca urmare a unei actiuni întreprinse din proprie initiativa pentru salvarea de vietii omenesti;

e) accidentul suferit de orice persoana, ca urmare a unei actiuni întreprinse din proprie initiativa pentru

prevenirea ori înlăturarea unui pericol care amenința avuții publice și private;

f) accidentul cauzat de activități care nu au legătură cu procesul muncii dacă se produce la sediul persoanei juridice sau la adresa persoanei fizice, în calitate de angajator, ori în alt loc de muncă organizat de acesta, în timpul programului de muncă, și nu se datorează culpei exclusive a accidentatului;

g) accidentul de traseu, dacă deplasarea s-a făcut în timpul și pe traseul normal de la domiciliul lucrătorului la locul de muncă organizat de angajator și invers;

h) accidentul suferit în timpul deplasării de la sediul persoanei juridice sau de la adresa persoanei fizice la locul de muncă sau de la un loc de muncă la altul, pentru îndeplinirea unei sarcini de muncă;

i) accidentul suferit în timpul deplasării de la sediul persoanei juridice sau de la adresa persoanei fizice la care este încadrată victima, ori de la orice alt loc de muncă organizat de acestea, la o altă persoană juridică sau fizică, pentru îndeplinirea sarcinilor de muncă, pe durata normală de deplasare;

j) accidentul suferit înainte sau după încetarea lucrului dacă victima prelua sau preda unelte de lucru, locul de muncă, utilajul ori materialele, dacă schimba îmbrăcăminte personală, echipamentul individual de protecție sau orice alt echipament pus la dispoziție de angajator, dacă se afla în baie ori în spălător sau dacă se deplasa de la locul de muncă la ieșirea din întreprindere sau unitate și invers;

k) accidentul suferit în timpul pauzelor regulamentare, dacă acesta a avut loc în locuri organizate de angajator, precum și în timpul și pe traseul normal spre și de la aceste locuri;

l) accidentul suferit de lucrători ai angajatorilor români sau de persoane fizice române, delegați pentru îndeplinirea îndatoririlor de serviciu în afara granițelor țării pe durata și traseul prevăzute în documentul de deplasare;

m) accidentul suferit de personalul român care efectuează lucrări și servicii pe teritoriul altor țări în baza unor contracte, convenții sau în alte condiții prevăzute de lege, încheiate de persoane juridice române cu parteneri străini în timpul și din cauza îndeplinirii îndatoririlor de serviciu;

n) accidentul suferit de cei care urmează cursuri de calificare, recalificare sau perfecționare a pregătirii profesionale, în timpul și din cauza efectuării activităților aferente stagiului de practică;

o) accidentul determinat de fenomene sau calamități naturale, cum ar fi furtună, viscol, cutremur, inundație, alunecări de teren, trasnet (electrocutare), dacă victima se afla în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu;

p) dispariția unei persoane, în condițiile unui accident de muncă și în împrejurări care îndreptătesc presupunerea decesului acesteia;

q) accidentul suferit de o persoană aflată în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, ca urmare a unei agresiuni.

(2) În situațiile menționate la alin. (1) lit. g), h), i) și l), deplasarea trebuie să se facă fără abateri nejustificate de la traseul normal și de asemenea, transportul să se facă în condițiile prevăzute de reglementările de securitate și sănătate în muncă sau de circulație în vigoare.

Art. 31. - Accidentele de muncă se clasifică, în raport cu urmările produse și cu numărul persoanelor accidentate, în:

a) accidente care produc incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice;

b) accidente care produc invaliditate;

c) accidente mortale;

d) accidente colective, când sunt accidentate cel puțin 3 persoane în același timp și din aceeași cauză.

Art. 32. - (1) Înregistrarea accidentului de muncă se face pe baza procesului-verbal de cercetare.

(2) Accidentul de muncă înregistrat de angajator se raportează de către acesta la inspectoratul teritorial de muncă, precum și la asigurator, potrivit legii.

SECȚIUNEA a 3-a

Bolile profesionale

Art. 33. - În sensul prevederilor art. 5 lit. h), afecțiunile suferite de elevi și studenți în timpul efectuării instruirii practice sunt de asemenea, boli profesionale.

Art. 34. - (1) Declararea bolilor profesionale este obligatorie și se face de către medicii din cadrul autorităților de sănătate publică teritoriale și a municipiului București.

(2) Cercetarea cauzelor îmbolnăvirilor profesionale, în vederea confirmării sau infirmării lor, precum și stabilirea de măsuri pentru prevenirea altor îmbolnăviri se fac de către specialiștii autorităților de sănătate publică teritoriale, în colaborare cu inspectorii din inspectoratele teritoriale de muncă.

(3) Declararea bolilor profesionale se face pe baza procesului-verbal de cercetare.

(4) Bolile profesionale nou-declarate se raportează lunar de către autoritatea de sănătate publică teritorială și a municipiului București la Centrul național de coordonare metodologică și informare privind bolile profesionale din cadrul Institutului de Sănătate Publică București la Centrul de Calcul și Statistică Sanitară București precum și la structurile teritoriale ale asiguratorului stabilit conform legii.

(5) Intoxicația acută profesională se declară, se cercetează și se înregistrează atât ca boală profesională, cât și ca accident de muncă.

CAPITOLUL VII

Grupuri sensibile la riscuri

Art. 35. - Grupurile sensibile la riscuri specifice, cum ar fi: femeile gravide, lehuzele sau femeile care alăptează, tinerii precum și persoanele cu dizabilități trebuie protejate împotriva pericolelor care le afectează în mod specific.

Art. 36. - Angajatorii au obligația să amenajeze locurile de muncă ținând seama de prezența grupurilor sensibile la riscuri specifice.

CAPITOLUL VIII

Infrațiuni

Art. 37. - (1) Neluarea vreuneia dintre măsurile legale de securitate și sănătate în munca de către persoana care avea îndatorirea de a lua aceste măsuri dacă se creează un pericol grav și iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a produs consecințe deosebite, pedeapsa este închisoarea de la un an la 3 ani sau amendă.

(3) Fapta prevăzută la alin. (1) săvârșită din culpa se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă, iar fapta prevăzută la alin. (2) săvârșită din culpa se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă.

Art. 38. - (1) Nerespectarea de către orice persoană a obligațiilor și a măsurilor stabilite cu privire la securitatea și sănătatea în munca, dacă prin aceasta se creează un pericol grav și iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) a produs consecințe deosebite, pedeapsa este închisoarea de la un an la 3 ani sau amendă.

(3) Dacă nerespectarea constă în repunerea în funcțiune a instalațiilor, mașinilor și utilajelor, anterior eliminării tuturor deficiențelor pentru care s-a luat măsura opririi lor, pedeapsa este închisoarea de la un an la 2 ani sau amendă.

(4) Faptele prevăzute la alin. (1) și (3) săvârșite din culpa se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă, iar fapta prevăzută la alin. (2) săvârșită din culpa se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă.

CAPITOLUL IX

Contravenții

Art. 39. - (1) Constituie contravenții faptele săvârșite de angajatorii aflați în una dintre situațiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 13 lit. b), c), p) și r).

(3) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 10.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 13 lit. n).

(4) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. a) și b), art. 13 lit. a), d)-f), h)-m) și o), art. 20, art. 29 alin. (1) lit. a) și ale art. 32 alin. (2).

(5) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.500 lei la 7.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 7 alin. (4)-(6), art. 8, art. 11 alin. (1) și (3), art. 13 lit. q) și s) și ale art. 27 alin. (1) lit. a) și b).

(6) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei următoarele fapte:

a) încălcarea dispozițiilor art. 9 alin. (1), ale art. 10 și 16;

b) încălcarea dispozițiilor art. 14, 15 și ale art. 34 alin. (1).

(7) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 11 alin. (2) și (4), ale art. 17, 19 și 21.

(8) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei următoarele fapte:

a) încălcarea dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. c) și d), art. 13 lit. g), art. 18 alin. (5) și (6) și ale art. 36;

b) încălcarea dispozițiilor art. 34 alin. (5).

(9) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei nerespectarea reglementărilor de securitate și sănătate în munca privind:

a) fabricarea, transportul, depozitarea, manipularea sau utilizarea substanțelor ori preparatelor chimice periculoase și a deșeurilor rezultate;

b) prevenirea prezentei peste limitele maxime admise a agenților chimici fizici sau biologici precum și suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului uman;

c) darea în exploatare sau repunerea în funcțiune, parțială ori totală, a construcțiilor, echipamentelor de muncă noi sau reparate, precum și pentru aplicarea proceselor tehnologice;

d) întocmirea și respectarea documentațiilor tehnice pentru executarea lucrărilor care necesită măsuri speciale de siguranță;

e) folosirea surselor de foc deschis și fumatul la locurile de muncă unde acestea sunt interzise;

- f) prevenirea accidentelor prin electrocutare la executarea, exploatarea, întreținerea și repararea instalațiilor și a echipamentelor electrice, precum și pentru prevenirea efectelor electricității statice și ale descărcărilor atmosferice;
- g) asigurarea și folosirea instalațiilor electrice de construcție adecvate la locurile de muncă unde există pericole de incendiu sau de explozie;
- h) asigurarea celei de-a doua surse de alimentare cu energie electrică a echipamentelor de muncă;
- i) transportul, manipularea și depozitarea echipamentelor de muncă, materialelor și produselor;
- j) delimitarea, îngrădirea și semnalizarea zonelor periculoase;
- k) semnalizarea de securitate și/sau de sănătate la locul de muncă;
- l) asigurarea exploatării fără pericole a recipientelor-butelii cu gaze comprimate sau lichificate, a instalațiilor mecanice sub presiune și a celor de ridicat a conductelor prin care circula fluide sub presiune și a altor asemenea echipamente de muncă;
- m) utilizarea, întreținerea, revizia și repararea periodică a echipamentelor de muncă;
- n) asigurarea, marcarea și întreținerea cailor de acces și de circulație;
- o) asigurarea iluminatului de siguranță;
- p) organizarea activității de păstrare, întreținere și denocivizare a echipamentului individual de protecție;
- q) întocmirea documentelor de urmărire a parametrilor funcționali ai echipamentelor de muncă și a rapoartelor de serviciu pentru instalațiile cu regim special de exploatare;
- r) aplicarea metodelor de exploatare minieră, executia, exploatarea și întreținerea lucrărilor miniere, realizarea și funcționarea sistemului de aeraj, corespunzător clasificării minelor din punctul de vedere al emansiilor de gaze;
- s) amenajarea locurilor de muncă pentru lucrul la înălțime, în spații închise și în condiții de izolare.

Art. 40. - Constituie contravenție și se sancționează cu amenda de la 5.000 lei la 10.000 lei neprezentarea de către serviciile externe a raportului semestrial de activitate.

Art. 41. - Sancțiunile contravenționale prevăzute la art. 39 alin. (2)-(9) și la art. 40 se aplică angajatorilor.

Art. 42. - (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la art. 39 alin. (2)-(9) și la art. 40 se fac de către inspectorii de muncă.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la art. 39 alin. (6) lit. b) și alin. (8) lit. b) se fac și de către inspectorii sanitari din cadrul Ministerului Sănătății Publice și al unităților subordonate.

(3) În caz de constatare a unei situații care se încadrează în prevederile art. 37 și 38, inspectorii prevăzuți la alin. (1) și (2) vor sesiza de îndată organele de urmărire penală competente, potrivit legii.

Art. 43. - (1) Prevederile art. 39 alin. (2)-(9) și ale art. 40 se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori după caz, de la data comunicării acestuia jumătate din minimul amenzii prevăzute de lege, corespunzător faptei pentru care a fost sancționat inspectorul de muncă făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Art. 44. - Angajatorii răspund patrimonial, potrivit legii civile, pentru prejudiciile cauzate victimelor accidentelor de muncă sau bolilor profesionale, în măsura în care daunele nu sunt acoperite integral prin prestațiile asigurărilor sociale de stat.

CAPITOLUL X

Autorități competente și institutii cu atribuții în domeniu

Art. 45. - (1) Ministerul Muncii Solidarității Sociale și Familiei este autoritatea competentă în domeniul securității și sănătății în muncă.

(2) Principalele atribuții ale Ministerului Muncii Solidarității Sociale și Familiei în acest domeniu sunt următoarele:

- a) elaborează politica și strategia națională în domeniul securității și sănătății în muncă, în colaborare cu Ministerul Sănătății Publice și prin consultarea cu alte institutii cu atribuții în domeniu;
- b) elaborează proiecte de acte normative în vederea implementării unitare a strategiei naționale și a acquis-ului comunitar din domeniu;
- c) avizează reglementările cu implicații în domeniu inițiate de alte institutii potrivit legii și participă, după caz, la elaborarea unor astfel de reglementări;
- d) monitorizează aplicarea legislației pe baza datelor, a informațiilor și a propunerilor transmise de institutiile aflate în subordine sau coordonare, precum și ale celor cu care colaborează în desfășurarea activității;
- e) abilităază persoane juridice și fizice pentru a presta servicii de protecție și prevenire în domeniul securității și sănătății în muncă, denumite în prezenta lege servicii externe, la care se face referire la art. 8 alin. (4);
- f) recunoaște, desemnează, notifica și supraveghează laboratoare de încercări precum și organisme din domeniul sau de competență, în condițiile legii;
- g) coordonează, în colaborare cu Ministerul Educației și Cercetării elaborarea programelor de cercetare de

interes national în domeniul securitatii si sanatatii în munca;

h) organizeaza, împreuna cu Ministerul Educatiei si Cercetarii activitatea de pregatire generala si/sau de specialitate în domeniul securitatii si sanatatii în munca pentru institutiile de învățământ;

i) desfasoara activitati de informare-documentare, potrivit legii;

j) avizeaza materiale de informare si instruire, cum ar fi suporturi de curs brosurile pliante, afise elaborate de alte persoane juridice sau fizice, în sensul asigurarii concordantei mesajelor pe care acestea le contin cu prevederile legislatiei în vigoare;

k) reprezinta statul în relatiile internationale din domeniul sau de competenta.

Art. 46. - (1) Ministerul Sanatatii Publice, ca organ de specialitate al administratiei publice centrale, este autoritatea centrala în domeniul asistentei de sanatate publica.

(2) Ministerul Sanatatii Publice îndeplineste, în principal, urmatoarele atributii în domeniul sanatatii lucratorilor la locul de munca:

a) coordoneaza activitatea de medicina a muncii la nivel national;

b) elaboreaza sau avizeaza reglementari pentru protectia sanatatii în relatie cu mediul de munca, pentru promovarea sanatatii la locul de munca, precum si pentru medicina muncii;

c) supravegheaza starea de sanatate a lucratorilor;

d) asigura formarea si perfectionarea profesionala în domeniul medicinei muncii;

e) coordoneaza activitatea de cercetare, declarare, înregistrare si evidenta a bolilor profesionale si a celor legate de profesie;

f) autorizeaza/avizeaza si controleaza calitatea serviciilor medicale acordate lucratorilor la locul de munca;

g) colaboreaza cu alte institutii implicate în activitati cu impact asupra sanatatii lucratorilor;

h) îndeplineste si alte atributii conform competentelor sale în domeniu, reglementate prin legi speciale.

Art. 47. - (1) Inspectoratul Muncii reprezinta autoritatea competenta în ceea ce priveste controlul aplicarii legislatiei referitoare la securitatea si sanatatea în munca.

(2) Institutia prevazuta la alin. (1) controleaza modul în care se aplica legislatia nationala din domeniul securitatii si sanatatii în munca la toate persoanele fizice si juridice din sectoarele prevazute la art. 3 alin. (1), cu exceptia celor prevazute la art. 50 alin. (1) si (2), si are, în principal, urmatoarele atributii:

a) controleaza realizarea programelor de prevenire a riscurilor profesionale;

b) solicita masuratori si determinari examineaza probe de produse si de materiale în unitati si în afara acestora, pentru clarificarea unor evenimente sau situatii de pericol;

c) dispune sistarea activitatii sau scoaterea din functiune a echipamentelor de munca, în cazul în care constata o stare de pericol grav si iminent de accidentare sau de îmbolnavire profesionala si sesizeaza, dupa caz, organele de urmarire penala;

d) cerceteaza evenimentele conform competentelor, avizeaza cercetarea, stabileste sau confirma caracterul accidentelor;

e) coordoneaza, în colaborare cu Institutul National de Statistica si cu celelalte institutii implicate, dupa caz, sistemul de raportare si evidenta a accidentelor de munca si a incidentelor, iar, în colaborare cu Ministerul Sanatatii Publice, sistemul de raportare a bolilor profesionale sau legate de profesie;

f) analizeaza activitatea serviciilor externe prevazute la art. 8 alin. (4) si propune retragerea abilitarii dupa caz;

g) raporteaza Ministerului Muncii Solidaritatii Sociale si Familiei situatiile deosebite care necesita îmbunatatirea reglementarilor din domeniul securitatii si sanatatii în munca;

h) furnizeaza informatii celor interesati despre cele mai eficiente mijloace de respectare a legislatiei din domeniul securitatii si sanatatii în munca.

Art. 48. - (1) Asiguratorul, stabilit de lege, reprezinta autoritatea competenta în domeniul asigurarii pentru accidente de munca si boli profesionale.

(2) Institutia prevazuta la alin. (1) are atributii pentru:

a) sprijinirea activitatii de prevenire în domeniul securitatii si sanatatii în munca a angajatilor;

b) reabilitarea medicala si dupa caz, psihologica, precum si compensarea victimelor accidentelor de munca si ale bolilor profesionale;

c) raportarea catre Ministerul Muncii Solidaritatii Sociale si Familiei a situatiilor deosebite care necesita îmbunatatirea reglementarilor din domeniul securitatii si sanatatii în munca.

Art. 49. - Institutul National de Cercetare-Dezvoltare pentru Protectia Muncii fundamenteaza stiintific masurile de îmbunatatire a activitatii de securitate si sanatate în munca si promoveaza politica stabilita pentru acest domeniu.

Art. 50. - (1) Ministerul Apararii Nationale, structurile militare si structurile în care își desfasoara activitatea functionari publici cu statut special din cadrul Ministerului Administratiei si Internelor, Directia Generala a Penitenciarelor din cadrul Ministerului Justitiei Serviciul Român de Informatii Serviciul de Informatii Externe, Serviciul de Protectie si Paza, Serviciul de Telecomunicatii Speciale, precum si Comisia Nationala pentru Controlul Activitatilor Nucleare organizeaza, coordoneaza si controleaza activitatea de securitate si sanatate în munca din unitatile lor, prin serviciile de prevenire si protectie create sau desemnate de catre aceste institutii

în scopul aplicării prevederilor prezentei legi.

(2) Cercetarea, înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a bolilor profesionale produse în unitățile din subordinea instituțiilor prevăzute la alin. (1) se efectuează de organele proprii ale acestora.

(3) Instituțiile prevăzute la alin. (1) pot elabora reglementări proprii pentru aplicarea prezentei legi în completarea celor existente la nivel național.

CAPITOLUL XI

Dispoziții finale

Art. 51. - (1) Se aproba prin hotărâre a Guvernului la propunerea Ministerului Muncii Solidarității Sociale și Familiei următoarele acte normative:

a) normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi;